Anul al 54-lea 14 Pagini EXEMPLARUL { In România: 3 lei / In străinătate: 6 lei 14 Pagini Nr. 214 Vineri 6 August 1937

Taxa poştală plătită în numerar conform aprobării dir. G-le P. T. T. No. 120.288/932

BIBLIOTECA CENTRALĂ „ASOCIAŢIUNII"

ABONAMENTE IN ŢARA Lei 200 pe 3 luni Lei 380 pe 6 luni. Lei 750 pe 12 luni. O lună Lei 80 In străinătate în raport cu tariful postal şi valuta

UNIVERSUL

ABONAMENTE LA „VESELIA" „UNIVERSUL COPIILOR" ŞI AL TINERETULUI" ZIARUL CĂLĂTORIILOR Câte 220 Lei pentru 12 luni în ţară

FONDATOR: LUIGI CAZZAVILLAN

CELE DIN URMA ŞTIRI DIN LUMEA INTREAGA, TELEGRAFICE ŞI TELEFONICE

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA: BUCUREŞTI, STR. BREZOIANU No. 23-25

CENTRALA TELEFONICA A ZIARULUI: 3.30.10: SECRETARIATUL DE REDACŢIE: 3.30.15

DIRECTOR: STELIAN POPESCU

UN CAZ STRANIU

Revista „Wiener Bilder" de la 6 Iulie a. c. reproduce o fotografie înfăţişând următoarea scenă:

In faţa unui jandarm român cu arma la umăr şi a unui civil îmbrăcat în alb, un tânăr individ în haine de ocnaş iscăleşte ceva. Un amănunt interesant: acesta stă pe scaun, ceilalţi în picioare, civilul privindu-l cu admiraţie.

De desubt titlul: „Un tâlhar român care a asasinat şase persoane dă autografe".

Apoi textul: „Acest bandit român, care a ucis şase persoane şi a fost condamnat la muncă silnică pe viaţă, este totuşi asediat de amatorii de autografe. Ucigaşul încătuşat în lanţuri dă autografe."

Este cunoscută reclama făcută banditului Coroiu, care n'ar fi luat proporţii de roman senzaţional fără nepăsarea sau concursul organelor îndreptăţite s'o împiedice sau s'o înfrâneze.

Faptul nu era fără precedent şi fără repetiţie.

In măsură mai mare sau mai mică, cu ilustraţii mai mult sau mai puţin numeroase, cu episoade dovedite adesea inexistente în dezbaterile judecătoreşti, această popularizare a isprăvilor criminale, de care nu beneficiază nici chiar faptele de folos social excepţional, a făcut obiectul nouii legiuiri penale şi a unor dispoziţiuni restrictive, a căror aplicare cât mai hotărîtă se impune ca un imperativ de educaţiune publică.

Cazul de faţă prezintă însă un colorit pe cât de straniu, pe atât de condamnabil.

Pe care asasin îl reprezintă acea fotografie?

Cine a pus-o la dispoziţia revistei vieneze?

Cine l-a autorizat să dea autografe?

In ce închisoare s'a întâmplat acest fapt grav?

Cine este persoana căreia i s'a satisfăcut patologica dorinţă de a poseda semnătura şi eventual dedicaţia unui asasin a şase oameni?

Nu cumva este cineva din personalul închisorii, — presupunere îndreptăţită de împrejurarea că n'are pălărie şi este în ţinută de interior?

Şi în orice caz, cum s'a putut imprima jandarmului o atitudine de solemnitate într'o situaţiune atât de odioasă?

Jignirea n'atinge numai sentimentul de justiţie ci şi prestigiul uniformei

Iată întrebările ce trebuie să-şi pună Direcţiunea generală a închisorilor, care este în drept şi are datoria să ancheteze serios acest caz, să stabilească toate răspunderile şi să aplice sancţiuni exemplare contra acelora cari creiază prilejuri de discreditare a autorităţilor noastre peste hotare.

IN CHEILE TURZEI

Foto: arh. ALEX. PETIT

Starea sănătăţii M. Sale Regina Maria

Putem anunţa, spre mulţumirea tuturor românilor, că starea sănătăţii M. Sale Regina Maria este din toate punctele de vedere foarte satisfăcătoare.

Zilele trecute, d. profesor dr. Pedingher, de la Viena, a fost pentru a doua oară la Sinaia şi a putut constata că M. Sa e pe deplin vindecată de boala de care a suferit şi că pe fie ce zi convalescenţa progresează spre deplină restabilire.

Iubita noastră Regină a părăsit patul şi face zilnic preumblări prin parcul castelului şi din când în când preumblări cu automobilul prin împrejurimile Sinaei.

M. Sa se alimentează satisfăcător şi cu mult progres faţă de trecut, luând de două ori pe săptămână, în afară de dieta obicinuită, şi carne.

Infăţişarea M. Sale este aceea a omului sănătos, urmele suferinţei dispărând şi faţa căpătând vioiciunea din trecut.

M. S. Regina Maria se interesează zilnic de toate evenimentele, de operele sociale şi filantropice, al căror suflet a fost totdeauna şi, fără a se simţi obosită, întreţine cu interes o conversaţie cu persoanele care o vizitează.

Peste două săptămâni, M. Sa Regina Maria va părăsi Sinaia şi se va instala la Bran.

Poporul român de pretutindeni mulţumeşte Cerului că i-a redat sănătoasă pe iubita lui Regină.

Deblocarea leilor interni şi externi

Operaţiile se vor face fără nici un aviz din partea Băncii Naţionale

Marţi, d. M. Cancicov, ministrul finanţelor, a avut o consfătuire cu d. M. Constantinescu, guvernatorul Băncii Naţionale.

S'a discutat situaţia leilor interni şi externi, depuşi în bănci şi s'a hotărît ca ei să poată fi deblocaţi, fără să se mai ceară vre-un aviz prealabil din partea Băncii Naţionale.

In ce priveşte controlul devizelor rezultate din export, el va continua, ca şi până acum.

Banca Naţională va întocmi instrucţiuni detailate cu privire la deschiderea de credite în bănci în favoarea streinilor, cum şi pentru modul de întrebuinţare a creditelor în valută streină, ce se vor deschide de streinătate, în favoarea cetăţenilor români.

SCRISORI DIN FRANŢA

In ciuda unor severe comprimări financiare, in 1938 Franţa va consacra 1 miliard şi jumătate in plus apărării naţionale

de RENE SAIVE

Paris, 1 August

Guvernul francez a luat noui măsuri de îndreptare financiară. Nu se va putea reproşa d-lui Georges Bonnet de a nu fi activ. Au apărut zece decrete. Primul din aceste texte e simbolic: Aceste cheltueli au fost fixate la maximum 15.710 milioane franci; 11.100 milioane vor fi afectate Apărării Naţionale — şi se cuvine să subliniem în special importanţa acestei cifre, — 3.590 milioane vor fi afectate „Marilor lucrări" civile şi restul sumei va constitui un avans Creditului funciar.

Al doilea decret nu e mai puţin caracteristic: e un text de anulări de credite.

La aceste comprimări de cheltueli se adaogă noui sporiri de taxe şi de impozite diferite. In deosebi, impunerile departamentale şi comunale, serviciile industriale ale departamentelor şi comunelor (apă, gaz, electricitate, etc.), tarifele de transporturi ale regiunei pariziene sunt sporite în proporţii apreciabile.

Cari sunt rezultatele cari se speră de pe urma acestor măsuri?

D. Georges Bonnet le-a indicat: Ministrul de finanţe trebuia să uşureze considerabil sarcinile trezoreriei pentru anul viitor. Statul francez, crede d-sa, se va putea mulţumi în 1938 cu un împrumut de 17 miliarde şi „colectivităţile secundare" — departamente şi comune — cu un împrumut de 7 miliarde şi jumătate.

„Trebue să notăm, a declarat d. Georges Bonnet, importanţa sforţării pe care continuă s'o îndeplinească Franţa pentru investirile ei. Va consacra în anul viitor, peste 11 miliarde pentru continuarea echipamentului militar, deci cu 1 miliard şi jumătate mai mult de cât în anul trecut. Pe de altă parte, în ce priveşte marile lucrări, toate cari au fost angajate vor fi executate".

Ministrul de finanţe a încheiat astfel:

„Echilibrul bugetului ordinar e realizat. Limitarea la un nivel raţional al bugetului extraordinar şi a sarcinilor trezoreriei prin comprimări şi economii severe, e consacrată azi prin decrete legi.

D. Georges Bonnet pare că pune multă speranţă în măsurile atât de riguroase pe cari le-a pus la punct şi se bucură că piaţa franceză începe să se arate puţin mai fermă.

Cu toate acestea, n'a fost abordată până azi o chestiune, şi anume aceea a francului. De câteva săptămâni, francul a scăzut cu câteva puncte şi evenimentul a pricinuit, fireşte, oarecare nelinişte. Neliniştea aceasta e în ansamblul ei neîndreptăţită, dar e sigur că slăbiciunea monedei franceze nu va putea să se perpetue fără inconveniente.

Am putut sta de vorbă cu un membru important al Consiliului general al Băncii Franţei şi să vorbesc cu d-sa despre problema monetară. Am aflat astfel că, de vre-o trei săptămâni, o viguroasă ofensivă a fost lansată de Londra împotriva francului. Astfel se explică uşoara scădere a acestuia pe piaţa schimburilor. Motivele ce îndeamnă Londra să atace astfel moneda franceză ar fi, după interlocutorul meu, motive de politică externă. Se pare că Londra ar voi ca Parisul să-şi modifice atitudinea în chestiunea spaniolă şi să recunoască generalului Franco dreptul de beligerant. Presiunea Londrei se va mai manifesta oare multă vreme? Aceasta ar depinde mai mult, în cazul acesta, de d. Yvon Delbos, decât de d. Georges Bonnet.

Şi acum să aşteptăm reacţiunea partidelor în faţa decretelor legi. Se aşteaptă cu îndreptăţită curiozitate poziţia pe care o va lua partidul comunist. Şefii comunişti n'au promis oare de a sprijini „leal" guvernul d-lui Chautemps? Unul din ei chiar n'a reluat de curând formula regaliştilor de la „Action francaise" „tot ce e naţional e al nostru"? Dar, în acelaş timp, partidul comunist nu s'a angajat să denunţe toate „erorile" guvernului, precizând că, tocmai politica financiară actuală era o eroare?

—oxo●oxo—

EXCURSIONIST STRĂIN INECAT

Orşova, 3 August

Un grup de excursionişti teologi germani, sosiţi în localitate, au mers la plaja râului Cerna spre a face bae. Pe când teologul Carl Heinrich Korner, originar din Essen, se îmbăia, a fost luat de curentul de la gura râului Cerna şi târât în Dunăre unde s'a înecat.

Căpitania portului a pus la dispoziţie două bărci pentru pescuirea cadavrului, care n'a putut fi încă găsit.

Accident de avion în jud. Prahova

Echipajul s'a salvat cu paraşutele

Comarnic, 3 August

Avionul 169 „Potez XXV", plecat azi, dela Pipera, cu destinaţia Braşov, având la bord pe d. maior Petre Onofrei şi maestrul militar Ion Giambaşu, s'a prăbuşit, azi dim. la ora 6,20, pe muntele Manole, la o depărtare de 20 km. de satul Trăisteni.

Echipajul s'a salvat cu paraşutele.

In cădere, d. maior Onofrei a suferit luxaţia mâinei stângi.

Primele ajutoare au fost date aviatorilor de nişte ciobani, apoi de d. dr. Vintilă, mediciul circ. Comarnic.

Accidentul se datoreşte lipsei de benzină, care s'a scurs printr'o spărtură a rezervorului.

Grav accident de avion în Abisinia

Mai mulţi morţi

Roma, 2 (Rador). — Agenţia „Stefani" transmite:

In dimineaţa de 2 August, un avion italian care face serviciul pe linia Roma-Addis Abeba a capotat din cauze încă necunoscute, în momentul când decola de pe câmpul de aviaţie de la Vadi Halfa.

Piloţii, radio-telegrafistul şi patru pasageri au pierit.

Verificările sunt în curs pentru a se determina cauza accidentului, ale cărui triste consecinţe se datoresc numai incendiului isbucnit în momentul capotări, care a cuprins imediat intregul aparat.

Imediat ce au aflat despre accident, conducătorii tehnici ai societăţii italiene „Ala Littoria", căreia îi aparţinea avionul, au plecat pe calea aerului la Vadi Halfa, pentru a conduce ancheta.

Cum a fost arestat gangsterul Mansfeld-Zipko la Karlovy Vary

El a fost unul din principalii aghiotanţi a lui Al. Capone

Praga, 3 (Rador). — *Walter Mansfeld, unul din principalii aghiotanţi a lui Al. Capone, cel mai cunoscut dintre gangsterii americani — căutat de poliţiile din Londra, Chicago, Berlin, Viena şi New-York, a fost arestat ieri la Karlsbad.*

Poliţia oraşului constatase că un oarecare Mansfeld, instalat în cel mai luxos hotel, cheltuia tot timpul sume foarte mari. Când mai mulţi agenţi s'au prezentat la hotel pentru a cere actele celui suspect, individul s'a baricadat în cameră, refuzând să-i primească. Agenţii au spart uşa şi numai cu multă greutate au putut să-l aresteze, tocmai în momentul când încerca să distrugă hârtii compromiţătoare.

Făcându-se o percheziţie, s'a constatat că Mansfeld poseda mai multe stări civile, prezentându-se, după nevoie, sub mai multe nume, pe baza unor paşapoarte false. Astfel, el avea un paşaport pe numele Walter Mansfeld din Los Angeles, inginer al societăţii de transporturi aeriene „Cosit". Alt paşaport era subt numele de Zipko, cetăţean austriac, altul pe numele Oldenland, cetăţean suedez, şi altul pe numele Mansfeld, cetăţean norvegian.

Adevărata sa identitate a putut în cele din urmă fi stabilită. Mansfeld se numeşte în realitate Zipko şi s'a născut la Sollen, în Austria de Jos, dintr'o familie de oameni cu stare.

Autorităţile din Karlsbad au primit încurând cereri de extrădare pentru Zipko, dela New-York, Chicago, Londra, Berlin şi Viena. Poliţiile din America de Sud caută pe Zipko, fiind implicat în activitatea unei asociaţii care se ocupa cu traficul de carne vie. Poliţia din Chicago urmăreşte pe Zipko pentru omorirea a trei agenţi de poliţie. Poliţia din Statele-Unite crede că Zipko ar avea legături şi cu răpitorii copilului lui Lindbergh.

Totuş, înainte de a fi extrădat în America, Zipko va fi judecat de tribunalul din Viena, întrucât guvernul cehoslovac a primit prima cerere de extrădare dela poliţia austriacă.

Banditul se găseşte actualmente în închisoarea din Eger.

*

In momentul arestării sale, s'a găsit asupra gangsterului Zipko suma de aproape şapte milioane lei în diferite devize.

—oxo●oxo—

Pădure in flăcări

Stockholm, 3 (Rador). — *De nouă zile, o pădure imensă, incendiată de trăznet, arde fără încetare. Flăcările se întind pe o distanţă de trei kilometri.*

Sute de oameni lucrează zi şi noapte pentru localizarea focului.

Ploaie torenţială la Brăila

Zeci de locuinţe şi prăvălii inundate

Brăila, 3 August

Azi după amiază, un adevărat potop s'a deslănţuit asupra oraşului nostru. Ploaia torenţială, însoţită de descărcări electrice, a durat mai bine de o oră, întrerupând orice activitate pe străzi. Canalizările, nemai având puterea să capteze puhoaele, au provocat inundarea a zeci de locuinţe şi prăvălii. Unele din ele, din cauza prea marei cantităţi de apă care a pătruns în pivniţe, ameninţă să se surpe. S'a dispus imediata evacuare a proprietăţilor d-lui Nicolae Popârlan şi a d-nei Ciortan din str. Hepites. Circulaţia vehiculelor pe această stradă a fost întreruptă.

Pe str. Transilvaniei, unde apa a atins înălţimea de aproape jumătate de metru, au fost inundate complet uzinele metalurgice David Goldenberg fii şi fabrica de uleiuri Adam Sezanov. Acestea şi-au sistat activitatea, iar personalul a fost concentrat pentru scoaterea apei din sala maşinilor. La această operaţie dau concursul şi pompierii.

D-nii Liviu Macedonescu, primarul municipiului şi ing. Petre Ioan, şeful serviciului tehnic, cari au cercetat oraşul după ruperea de nori, au dispus să se înceapă imediat lucrările pentru reparaţiuni în locurile unde s'au produs surpări.

In piaţa Halelor centrale, puhoaele au trecut cu atâta repeziciune, încât au luat cu ele toate grămezile de zarzavat, pepeni şi fructe, care erau expuse pe trotuare. Deasemenea, în port, au fost inundate mai multe magazii cu cereale.

Pagubele sunt foarte mari.

Concordatele

de EMANUIL HAGI MOSCO

In Jugoslavia, Scupcina a ratificat concordatul încheiat cu biserica Romei. Cu acest prilej, s'au iscat, la prietena noastră vecină, adânci neînţelegeri cu caracter mult mai grav decât cele dela noi, mărginite la discuţii, când în 1927 s'a ratificat un asemenea concordat între România şi Sfântul Scaun. La sârbi, împotrivirea a fost foarte puternică şi dârzenia luptei dusă de biserica ortodoxă este departe de a se potoli. 167 de glasuri au votat pentru concordat, 128 s'au rostit împotriva ratificării.

Intâmplarea morţii patriarhului sârb Varnava, săvârşită chiar în clipele de faţă, pe lângă marea durere de care a fost cuprinsă întreaga ortodoxime sârbească a adăogat la greutăţile pe care guvernul le întâmpină pentru lichidarea conflictului. Cele din urmă ştiri vestesc despre hotărîrea Sfântului Sinod de a lua dreptul de vot, la alegerea noului patriarh, tuturor deputaţilor şi chiar miniştrilor ortodoxi cari au votat pentru ratificare. Această ridicare de drepturi s'ar asemăna oarecum unei excomunicări, deşi biserica de răsărit nu cunoaşte asemenea măsuri de pedepsire.

Acest concordat cu Iugoslavia este cel din urmă pe care Sf. Scaun îl încheie de la războiul cel mare până astăzi. De fapt însă, între Serbia veche, prin Vesnici şi Roma, prin cardinalul Merry de Val, se încheiase o convenţie, semnată în 24 Iunie 1914, care a fost ratificată în Mai al anului următor. Acest concordat s'a desfiinţat neputând fi adus la îndeplinire, din pricina războiului, şi după încheerea păcii alcătuirea noului stat sârbo-croato-sloven fiind cu totul alta decât a vechei Serbii, s'au pus temeliile unui nou concordat. Ideea nu era nouă. Sârbii gândindu-se mai dinainte la încheerea unei astfel de convenţii cu scopul politic de a scoate, prin ea, pe catolicii din regat de sub înrâurirea austriacă.

Ideea unei Serbii Mari trăia de mult în cugetul sârbilor şi întregirea ţării, neputându-se face decât prin alipirea la vechea Serbie a unor pământuri a căror populaţie croată şi slovenă, sub jugul austro-ungar, era în mare parte catolică, oamenii politici ai Serbiei au socotit că împlinirea visului Marei Serbii se întărea prin încheierea unui concordat care le slujea scopurile politice. Şi atunci a fost mare împotrivire din partea sârbilor ortodoxi, mai cu seamă că se făceau mari înlesniri de creare de episcopii pentru un număr foarte restrâns de credincioşi. Eparhii de 27.000 catolici faţă de eparhiile sârbeşti de 4 până la 800.000 credincioşi ortodoxi.

Datorit sângerosului război din 1914, de pe urma căruia dârzul popor sârbesc a pătimit mai mult ca altele, marele vis s'a împlinit. La vecini însă noua populaţie era

(Continuare in pag. 2-a)

Limba noastră

Cei cari vor pocirea limbii

In 1905, la Academie, Regele Carol I spune cu nestăpânită amărăciune:

„Să se pue o stavilă la acest val de nepăsare pentru graiul bătrânesc, *târpind totodată buruenile neologismului, care înăbuşe limba strămoşească...* Aceste parazite răutăcioase (neologismele) sunt mii *Numărul lor creşte pe zi ce merge* şi sfârşitul va fi *schilodirea limbii...* Urmarea cea mai de plâns a acestei GREŞITE INDRUMĂRI ESTE ŞANŢUL CE SE SAPĂ INTRE LIMBA CLASELOR CULTE ŞI NEPRIHĂNITA LIMBĂ A POPORULUI. Despărţenia aceasta trebue dar, cu orice preţ, preîntâmpinată ca O PRIMEJDIE PENTRU NEAMUL ROMÂNESC a cărui unitate se întemeiază PE LEGEA ŞI LIMBA SA..."

Nu mică mi-a fost uimirea, când am citit în *Revista Fundaţiilor Regale* un articol — ai zice un răspuns la toate acestea — în care d. Al. Graur, profesor la liceul Lazăr, din Capitală, preamărind neologismele, spune:

„Alt argument invocat adesea de *duşmanii cuvintelor noi* fare impresie asupra celor care *n'au obiceiul să cugete* la problemele limbii: introducând mereu expresii străine, ajungem să vorbim cu totul altă limbă *decât ţăranii şi oamenii simpli (!)*, deci nu ne mai putem înţelege cu ei, *se creează două dialecte (!)* diferite. *Afirmaţia aceasta este greşită, şi ea trădează ignorarea realităţilor sociologice...* Admiţând că deosebirea lingvistică *este un mare rău*, ce va trebui să facem pentru unificare? Să renunţăm la cunoştinţele noastre, să părăsim nuanţele câştigate prin cultivarea minţii şi să ne punem *la nivelul ţăranului*, sau e preferabil (!) să căutăm să-l ridicăm pe el la nivelul nostru?".

Adică, chiar „admiţând că deosebirea lingvistică ESTE UN MARE RĂU", d. Al. Graur, doftor foarte priceput, vine cu un leac: să nu se însănătoşească pocitorii limbii, ci să se îmbolnăvească şi cei sănătoşi, ca să fie toţi o apă, toţi bolnavi. Să nu stăvilim acest *„mare rău"*, ci să-l întindem cât putem. Să aşteptăm o sută, două, trei sute de ani, până ce „clasele de jos" — poporul românesc — îşi vor pierde limba — bun e Dumnezeu — şi se vor „adapta" la jargonul franco-român!...

Te întrebi uluit, cum e cu putinţă să se strecoare în „Revista Fundaţiilor Regale" un asemenea articol? Cine îşi iubeşte limba, vrea să o vadă curată, mândră, strălucitoare, cine vorbeşte şi scrie româneşte, cine se închină la cuvintele Regelui Carol I şi are, ca şi El, nestrămutata credinţă că neamul românesc îşi „întemeiază unitatea pe legea şi limba sa", acela e om „simplu" e „ţăran", „n'are obiceiul să cugete", e un „ignorant al realităţilor sociologice"? Câtă dreptate are d. Petrescu-Zoiţa, inspector general secundar, când spune într'un raport oficial, că *„suntem în plină criză morală"*.

Articolul acesta e plin de bazaconii şi de uluitoare rătăciri. Imi pare rău că nu pot arăta acuma toate aceste bazaconii şi toate aceste rătăciri. După doi ani şi jumătate de neîntreruptă muncă, am şi eu dreptul, cred, la vârsta mea, la o lună de odihnă. Aşteptând până în Septembrie, d. Graur nu va pierde nimic.

E, însă, în articol, o rătăcire despre care trebue să vorbesc chiar astăzi. Spune profesorul de la liceul Lazăr că „dispariţia unui cuvânt şi înlocuirea lui cu altul, nu constitue o catastrofă: nu trebue să uităm că cuvântul este un *simplu* semn..."

Nu, nu, de o mie de ori nu. Hotărît, nu. Această părere, care-ţi omoară orice dragoste pentru limba ta, nu trebue să se răspândească. Cuvântul o fi un semn, dar nu e un „simplu" semn, cum sunt semnele marinarilor sau ale Căilor ferate, care se pot schimba după voie. Cuvântul este semnul gândirii. E imaginea gândului. Instrument al gândirii, el îşi „afundă rădăcinile în adâncimea conştiinţii. De acolo îşi trage forţa lui ca să înflorească pe buzele oamenilor". Să ştii o limbă nu înseamnă numai să te obişnueşti a o vorbi. Inseamnă „să-ţi apropii *conştiinţa ei*".

Cuvântul nu e un „simplu" semn. Ai fluturat batista, şi s'a sfârşit.... Crescut cu el, dacă ai crescut, e o parte din tine. Când cunoşti bine limba, când prinzi înţelesul cuvântului, el îţi intră adânc în suflet şi te bucuri de câte ori îl întâlneşti, cum te bucuri, când dai peste un vechiu prieten.

D. Graur îşi sprijină articolul pe câteva rânduri din Horaţiu. Dacă se ostenea să citească toată *Arta Poetică* ar fi dat şi peste acest sfat: „Voi cari scriţi, (sau *scrieţi* ca să nu se supere d. Măruţă) alegeţi-vă subiectul după puterile voastre. Incercaţi-l mult timp înainte, întrebaţi umerii voştri dacă sunt în stare să-l poarte". Cu ale sale cunoştinţe de „specialitate" — mă îndoiesc acum că le stăpâneşte şi pe acestea, — d. Graur s'a apucat să scrie despre lucruri pe care nu le pricepe, despre arta scrisului. Subiectul prea greu pentru umerii lui, l-a doborît.

Cu bine, în Septembrie.

T. PISAN